

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116208183
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2116208183.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a.s., Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom: JUDr. Vratislav Šteffek, Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti žalovanej: B. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 504,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní správcu žalovanej: JUDr. Peter Sopko, Paulínska 24, Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11C/105/2016-21 zo dňa 20.9.2016, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a konanie zastavuje.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 219,78 eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 24.4.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. f), j), k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 470 ods. 1 a 2, § 290, § 297, § 232 ods. 2, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a 2, Civilného sporového poriadku, čl. 17 Základných princípov CSP.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že „žaloba bola podaná dôvodne len z časti. Strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 750,00 eur za odplatu vo výške 285,00 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 102,38 eura (resp. 3,75 eura pri prvých troch splátkach) bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov,

nakoľko táto nie je uvedená v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru (v tejto časti zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN), ale iba v obchodných podmienkach, preto súd údaj o RPMN považoval za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a sice termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani odmeny za poskytnutie úveru, t.j. odplaty vo výške 285,00 eur, ale len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Keďže žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 750,00 eur časť vo výške 530,22 eura, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 219,78 eura (750,00 eur - 530,22 eura).

Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 24.04.2013, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 23.04.2013, a preto má žalobca s poukazom na § 10c a § 3 ods. 1 (v znení účinnom do 31.01.2013) nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 0,75%. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75% (8 + 0,75%) ročne z priznanej dlžnej sumy 219,78 eura odo dňa omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 24.04.2013, do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 219,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 219,78 eura od 24.04.2013 do zaplatenia, preto žalobe tejto časti vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu vo výroku II. ako nedôvodnú zamietol.

S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú, určil súd žalovanej v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 504,78 eura s príslušenstvom priznaná suma 219,78 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 44% a hrubý úspech žalovanej 56%, a teda konečný čistý úspech žalovanej je 12% (56 - 44), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko však v konaní úspešnejšej žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom, t.j. o nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške trov konania jedným rozhodnutím. V prejednávanej veci by bolo nehospodárne rozhodnúť najprv spôsobom, že sa žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 12% trov konania a následne uznesením rozhodnúť, že žalovaná má právo na náhradu trov konania vo výške 0,- eur. Takýto postup by bol v rozpore z vyššie citovaným článkom základných princípov a nebolo ani v úmysle zákonodarcu takéto predlžovanie rozhodovania o trovách konania v obdobných prípadoch“.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie správca žalovanej. V odvolaní uviedol, že odvolanie podáva s odkazom na ust. § 47 ods. 1 a 4 zákona č. 7/2005 Z.z. z dôvodu, že dňom 22.7.2016 bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, došlo zo zákona k prerušeniu súdneho konania, pričom súd rozhodol v čase kedy bolo konanie zo zákona prerušené, teda súd rozhodol v rozpore so zákonom. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

5. K odvolaniu sa žalobca nevyjadril.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie

prípustné (§ 356 písm. b) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie správcu žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku zrušiť a konanie podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov zastaviť.

7. Odvolací súd z verejne dostupných údajov, teda z údajov z Obchodného vestníka zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/23/2016 zo dňa 14.07.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 140/2016 dňa 21.07.2016, bol na majetok žalovanej ako dlžníka vyhlásený konkurz. Na základe ustanovenia § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“) nastali zo zákona účinky prerušenia konania. Dôvod prerušenia konania odpadol po tom, čo Okresný súd Trnava uznesením sp. zn. 36K/23/2016 zo dňa 21.10.2019 zrušil konkurz na majetok úpadcu po splnení konečného rozvrhu výťažku. Následne Okresný súd Trnava vydal dňa 16.12.2019 uznesenie sp. zn. 36K/23/2016, ktorým odvolal JUDr. Petra Sopku, so sídlom kancelárie Paulínska 24, 917 01 Trnava z funkcie správnu úpadcu: B. H., narodená XX.XX.XXXX, XXX XX A. XXX. Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 25NcKR/1/2020 zo dňa 02.03.2020 žalovanú oddlžil.

8. Podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

9. Podľa § 166e ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, oddlžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

10. Podľa § 166e ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

11. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

12. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

13. Predmetom konania je zaplatenie pohľadávky z nezaplateného úveru, pričom pohľadávka vznikla pred dňom vyhlásenia konkurzu. Pohľadávka preto mohla byť uspokojená iba v konkurze. Rozhodnutím o oddlžení žalovanej vznikol stav, ktorý neumožňuje súdu pokračovať v konaní a autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Pohľadávka, ktorú si žalobca v konaní uplatňuje, síce nezankla, ale stala sa nevymáhateľnou.

14. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ani zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), neobsahujú výslovnú úpravu, akým spôsobom má súd v takomto prípade postupovať. K vyhláseniu konkurzu na majetok žalovanej ako dlžníka došlo rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/23/2016 zo dňa 14.07.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 140/2016 dňa 21.07.2016, teda skôr, ako súd prvej inštancie rozhodol v súdnej veci dňa 20.09.2016 rozsudkom. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď v preskúmanom prípade rozhodol vo veci samej rozsudkom, keďže neboli splnené podmienky na vydanie akéhokoľvek rozhodnutia vo veci samej, nakoľko súd prvej inštancie nebol ďalej oprávnený vo veci konať a rozhodnúť rozsudkom, ale bolo jeho zákonnou povinnosťou ex offo konanie zastaviť. Preto odvolací súd po tomto zistení pristúpil k zastaveniu konania v súlade s ustanovením § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku. Účelom ustanovenia § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je jednoznačne zastavenie konania bez rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke, ktorá pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, preto podľa odvolacieho súdu zastaveniu konania musí predchádzať zrušenie napadnutého rozsudku o predmetnej pohľadávke, na čom je v podstate koncipovaný aj sám Civilný sporový poriadok, ktorý so zastavením konania odvolacím súdom vždy viaže i zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa ustanovenia § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, a to vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcim konaní (v konaní pred súdom prvej inštancie), čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto potom ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).